

πούλημα

πούλημα, το, ουσ. [<αρχ. πώλημα <πωλῶ], το πούλημα. **1.** η εγκατάλειψη κάποιου, ιδίως φίλου, τη στιγμή ακριβώς που έχει την ανάγκη μας και, κατ' επέκταση, η προδοσία: «τέτοιο πούλημα δεν το περίμενα από σένα!». **2.** η ασυνέπεια ως προς κάτι που είχαμε υποσχεθεί ή συμφωνήσει: «τέτοιο πούλημα δεν το περίμενα απ' αυτόν, γιατί μου είχε υποσχεθεί πως θα 'ρχόταν, και δεν πήρε ούτε ένα τηλέφωνο να με ειδοποιήσει πως δεν μπορεί».

- *τρώω πούλημα*, **α.** εγκαταλείπομαι από κάποιον, ιδίως από φίλο, τη στιγμή ακριβώς που έχω την ανάγκη του και, κατ' επέκταση, προδίδομαι από κάποιον: «δεν ξέρεις τι άσχημο πράγμα είναι να τρώω πούλημα απ' τον καλύτερο φίλο σου!». **β.** περιμένω μάταια στο ραντεβού που έχω με κάποιον: «κοίτα να μη με στήσεις στο ραντεβού, γιατί δεν έχω μάθει να τρώω πούλημα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας